

Jámbor Ildikó

Az elefánt nem jön

Cirkuszba vittük az unokát,
népszerű ez a lellei parton.
A műsor, a személyzet:” nemzeti”
A sátor – erős vászon.
nincs rajta egy hasadás sem.

Az ülőhelyek – rangosak,
talán túl közel a porondhoz.
Olasz bohóc, eredeti...
(vicces fickó!)
Júlia önfeledten neveti.

A fő attrakció:
őreg motoros kaszkadőr:
szédülten pörög a manézsban
biztosító kötél, és háló nélkül,
lent a publikum – stresszben.

„Jaj, Istenem, ez ott hal meg
a kupola alatt!”
Gyűrött, latin-amerikai arc...
Más kultúra, más alap:
nem szűnő harc az életért,
a dicsőségért, vagy miért?

Az orosz akrobaták
halált megvetően
ugrálnak falra, trapézra.
Figyelmet magukra vonva
erővel lódulnak a célba.

Ukrán artisták
forognak körbe- körbe,
kezünk érettük szorul ökölbe..
Ők küzdenek: élve vagy halva
dicsőséget akarva!

A magyar lovasok egyedül,
és kötelékben...
Elegánsan és peckesen,
szívélyesen és kedvesen.
A Ritter klán kitart...

Tradíció, fiatalság, és szépség.
Nem tűr semmi zavart,
kiszámítva minden.
A publikum:
elámítva itt lenn.

Aztán: büszke antilopok és
zebrák jönnek.
Elbűvölnek, csak „vannak.”
mégis elámulunk tőlük.
Ők mások - nem többek!

Az elefánt nem jön.
Hiába várjuk.
Az előcsarnokban
kitömött párja.
Az ember (s a kis unoka)
várja, várja.

Majd most, most! Hiába, mégis!
Csak nyugodj meg – kérem.
Az elefánt nem jön,
De mindegyre ígérem.